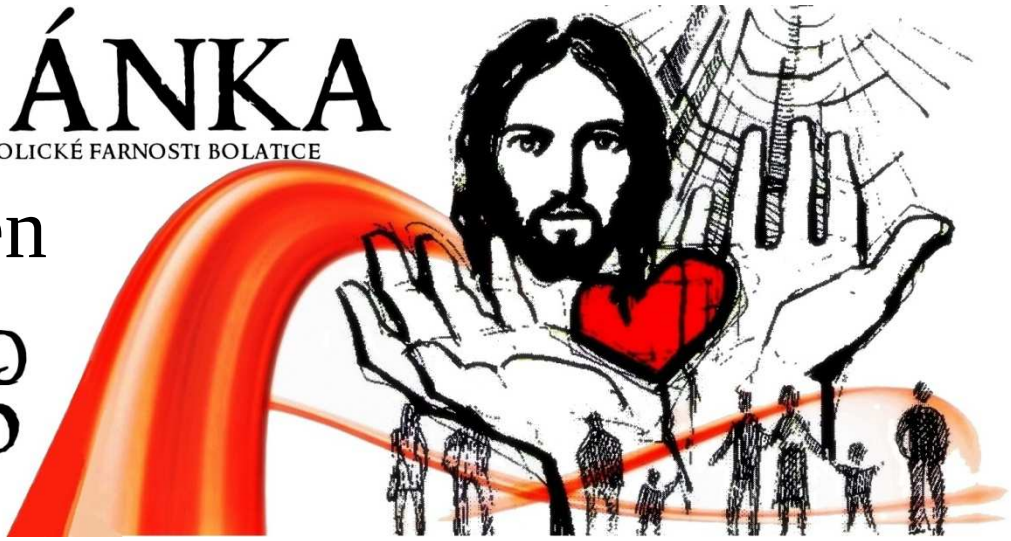
STUDÁNKA
ČASOPIS ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI BOLATICE
červen
2016

Červen, měsíc Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Svátek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova ustanovil r. 1856 Pius IX. na třetí pátek po Slavnosti Seslání Ducha Svatého.

Ježíš sám toužil, aby měl tento svátek své místo v liturgii. Bůh to udělal po „svém" a použil k tomu své nástroje. Kněze Jana Eudesu a řeholnici Markétu Marii Alacoque, kteří se v 17. století zasazovali o ustanovení liturgické úcty Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Svatá Markéta pocházela z Verosvres ve Francii. V dětství těžce onemocněla, a proto učinila slib, týkající se vstupu do kláštera. Vstoupila do salesiánské kongregace sester Navštívení Panny Marie, v srpnu 1671 v Paray-le-Monial.

Ježíš jí v mystickém zjevení ukázal své Srdce ovinuté trním s křížem ve výhni Lásky a požádal ji o zavedení úcty ke svému Srdci v církvi. Při adoraci 27. 12. 1673 v klášterní kapli jí řekl: „Mé Božské Srdce plane tak silnou láskou k lidem, že už nemůže v sobě zadržet plameny hořící lásky. Žádá si, aby se co nejvíce rozšířily tvým prostřednictvím, zasáhly všechny lidi a obohatily je svými poklady."

V roce 1674, v pátek po Slavnosti Těla a Krve Páně (Boží Tělo) se Pán Ježíš zjevil Markétě s pěti svítícími ranami. Z jeho hrudi vycházely plameny. Vyjádřil svůj zármutek nad nevděčností mnoha lidí, kteří vůbec neodpovídají na Jeho lásku. Proto také žádal, ať ostatní doplní to, co jiní zanedbávají. Prosil o časté přistupování ke svatému přijímání, zejména o prvních pátcích v měsíci. Svatá Markéta popsala své vidění těmito slovy:

„Ježíš Kristus ukázal mi své Nejsvětější Srdce jak výheň lásky, ve kterou mne ponořil. Zasnoubil si mou duši ve své nesmírné lásce způsobem naprosto nevysvětlitelným, a sjednocením, jehož vypsat nelze. Proměnil mé srdce v plamen stravujícího ohně své čisté lásky a zničil všechnu lásku pozemskou. Žádal, abych mu – v Největší svátosti skrytému – přinášela ustavičný hold. Tak mi vtiskl do srdce nový svatý život, v Eucharistii žijící život oběti a odříkání."

Pro všechny, kdo budou uctívat Ježíšovo Nejsvětější Srdce, kdo budou tuto úctu šířit, kdo dovolí, aby Ježíš proměnil jejich srdce, kdo budou s láskou přijímat Ježíšo-

vo Tělo ve svatém přijímání zvláště první pátky v měsíci jako zadostiučinění za lhostejnost mnoha lidských srdcí obdržela sv. Markéta tato přislíbení:

1. Ctitelům svého Srdce dám všechny milosti potřebné jejich stavu.

2. Rodinám, v nichž bude mé Srdce uctíváno, dám ducha jednoty, aby žily v pokoji a míru.

3. Trpícím bude mé Srdce útěchou.

4. Stanu se jim bezpečným útočištěm v životě a zejména v hodině smrti.

5. Všem poskytnu skrze tuto pobožnost pomoc a požehnání při každé činnosti konané s láskou.

6. Hříšníci najdou v mém Srdci nevyčerpatelný pramen milosrdenství.

7. Duše vlažné se stanou horlivými.

8. Horliví dosáhnou brzy dokonalosti.

9. Požehnám také domy, kde bude vystaven a uctíván obraz mého Nejsvětějšího Srdce.

10. Těm, kteří ve vroucí zbožnosti pracují na spáse duší, dám milost, že budou obracet i nejzatvrzelejší hříšníky.

11. Šiřitelé úcty k mému Nejsvětějšímu Srdci zůstanou v něm zapsáni.

12. Těm, kteří po devět měsíců každý první pátek přistoupí ke sv. přijímání, dám milost vytrvání a šťastnou smrt po přijetí svatých svátostí.

Milí farníci, pevně doufám, že se spolu budeme modlit během měsíce června litanie k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu před vystavenou Nejsvětější svátostí. Moc Vás k tomu vybízím a těším se na společenství s Vámi a Ježíšem.

o. Lesław Mazurowski

Poděkování

V neděli 22. 5. 2016 přistoupilo 25 dětí z naší farnosti k prvnímu svatému přijímání a mělo poprvé plnou účast na mši svaté přijetím Těla Páně. V srdcích těchto dětí se ona chvíle zapsala jako ta, na kterou se nezapomíná a kterou si v srdci ponesou celý život. Nelze plně pochopit pravý význam toho, jakým způsobem se Ježíš dává každému z nás prostřednictvím této milosti. Stačí však prostince a odevzdaně přijmout, že je to jeden z nejkrásnějších projevů Boží lásky a darování se člověku.

Srdečně děkujeme našemu otci Leslawovi za celoroční přípravu dětí třetích tříd k přijetí této svátosti. Dále za trpělivost, otevřenost, vstřícnost, nadšení pro čilý život ve farnosti, ale především za nádhernou atmosféru po celou dobu sloužení této slavnostní mše svaté plnou pokory a otevřenosti na Boží přítomnost.

Poděkování rovněž náleží paní katechetce, Janě Kubatkové, která v přípravě dětí sehrála důležitou roli a věnovala se jim s maximální péčí a úsilím. Dále vyslovujeme upřímné díky všem, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na přípravách, organizaci a průběhu této slavnostní mše svaté. Zvláštní poděkování patří Janě Ballarinové a Radku Slivkovi za otevřenost srdce a starosti spojené s organizací svatého přijímání. A v neposlední řadě také všem těm, kteří tyto děti předkládali a předkládají Bohu ve svých modlitbách.

Ať tyto děti a nás všechny Bůh zahrnuje svými nekonečnými milostmi a požehnáním!

Rodiče dětí třetích tříd

Dlužníkem lásky

„Ale proč?“ ptá se mne jedna moje známá. „Proč se mám modlit za člověka, který mi ubližuje, ztrpčuje mi život, podkopává mi nohy, a když padnu, ještě si na mě šlápne?“

Jak se zachovat, když nám někdo ubližuje? Když v nás vzbuzuje pocit viny? Když kvůli němu trpíme? Ježíš nás v 6. kapitole Lukášova evangelia vyzývá, že máme milovat nepřátele, prokazovat dobro těm, kdo nás nenávidí, kdo se k nám staví zády, žehnat těm, kdo nás proklínají, kdo nám nepřejí dobro, modlit se za ty, kdo nám ubližují, máme nastavit druhou tvář, dát svůj plášť, darovat a nechtít nic nazpátek. (srov. Lk 6, 27–30) **Nepřát zlo, když se druhý člověk ke mně chová zle, zvládnout v sobě negativní emoce, hněv, vztek, nenávist nelze bez zvláštní síly Ducha svatého. Bůh v nás skrze Ducha svatého působí lásku!** A pokud nás Bůh k něčemu povolává – a nemusí to být nic zásadního či převratného, třeba „jen“ zvládnutí vyhrocené situace či odpuštění bližnímu – pak nás k tomu také uschopní a vybaví potřebnou silou. To naše pýcha a sebestřednost způsobují, že s tím míváme problém.

Jsou různé důvody, proč nám lidé škodí, proč narážíme na tvrdost jejich srdce. Není tajemstvím, že **Boží nepřítel se snaží napáchat nejvíce škody tam, kde lidé mají k Bohu blízko**. Nejvíce útočí právě tam, protože tam je nejvíce věcí k ničení.

Ne nadarmo hned první blahoslavenství, které Ježíš Kristus ustanovil ve svém horském kázání, bylo: *„Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je království Boží.“* (srov. Mt 5, 3) Člověk chudý v duchu nic nemá, protože vše vydal Pánu v bezmezné důvěře bezbranného dítěte. A přece získal všechno! Jacques Philippe v knize Vnitřní svoboda říká, že *„duchovní chudoba, tedy naprostá a výhradní závislost na Bohu a Jeho milosrdenství, je podmínkou vnitřní svobody. Musíme se stát dětmi a vše očekávat jako Boží dar, ale opravdu všechno, okamžik po okamžiku.“* Člověk, který je zahleděný do sebe a do svého užitku, dříve či později skončí v úzkosti a zoufalství, protože zjistí, že má své meze, narazí na okraj sebe samého. Člověk, který je závislý na hodnocení lidí, na přijímání druhými podle toho, jaký podá výkon a čím si koho koupí, ten je svírán tlakem světa, nutně musí pociťovat prázdnotu a nicotu.

Svatý Pavel v jednom ze svých listů píše: *„Nebuďte nikomu nic dlužni – jen vzájemnou lásku. Neboť, kdo druhého miluje, splnil zákon.* (Řím 13, 8) Všechno se v nás čas od času může bouřit: „No ale on mi ubližuje! Proč bych to měl dělat?“ Svatý Jan od Kříže říká jasně: *„Tam, kde není láska, lásku rozsévej a sklidíš lásku.“* Je známo, že kdo neprožívá lásku, ten svou nouzi kompenzuje ovládáním druhých, ten se utápí v sobě a svých slabostech, ten se neustále potýká s tíhou života. Člověk, který žije s Bohem, nemyslí na pomstu a zadostiučinění, poněvadž ty v jeho životě nemají místo. Naopak své slabosti a nedokonalosti v upřímnosti odevzdává Bohu a v krizových situacích dokáže zůstat pokorný. A **pokorný neznamená „nic nedělat“, ale „dělat jinak“**.

Když se modlíme za sebe, je to dobře. Vedeme dialog s Pánem a **Pán je vždy rád, když se zastavíme a sdílíme Jeho blízkost**. Když se modlíme za člověka, který nám není dvakrát sympatický a je strůjcem našeho nepokoje, pak se nás Bůh zvláštním způsobem ujímá, poněvadž ví, kolik úsilí nás to stojí. A ujímá se i toho člověka! Nejúčinnější službou je svěřit takového člově-

ka Ježíši se slovy: „Pane, já si s ním nevím rady, nevím kudy kam. Ty ho vezmi do své náruče, provázej ho a veď. Žehnej mu i celé jeho rodině! Ty mu ukaž cestu. Ty víš, co způsobilo, že jedná takovým způsobem, co ho k tomu žene. Pane, smiluj se nad ním a uzdrav ho. Posilni i mne samotného a učiň mne nástrojem své lásky. Ty víš, že ani já nejsem bez chyb." To je důvěra v Boží milosrdenství, v Boží prozřetelnost! To je živá víra! To je to, co hýbe srdcem. Ne prázdné formy, prázdné úsilí, prázdná slova. **Ne nedělní povinnost, kde hlavní roli hraje trpěný rituál a nikoli milující Kristus!** Pán chce v našem životě jednat, ale my tomu nevěříme! My Jej do naší každodennosti nechceme vpustit, protože je pro nás z nějakého důvodu těžké žít ve vztahu s Ním a přijmout, že vstal z mrtvých a je živý!

Nehledat zúčtování, nehledat spravedlnost, ale Bohu vydat sebe do krajnosti – stejně jako On sebe vydal do krajnosti, a to až k smrti na kříži – to bez vnitřní chudoby nelze! Kdyby náš nebeský Otec stavěl pouze na spravedlnosti a nezahrnoval nás milosrdenstvím, máme jako hříšníci pramalou šanci. Svatý Augustin zdůrazňuje: *„Nakonec zjistíš, že všude najdeš jen milost."* **Celé Ježíšovo dílo je o lásce k nám, která pramení v Jeho milosrdenství.** *„Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství."* (Mt 5, 7) Mnohdy trpíme jen proto, že je těžké tuto pravdu zařadit do stylu našeho života! Občas se ptáme, proč nám Bůh posílá do života jisté lidi a co nám tím chce říct. Ono to ale může být i naopak. Možná, že máme něco podstatného říci my jim! A není řeč jen o slovech.

Bez Ducha svatého a jeho darů nejsme schopni ničeho! Svatý Pavel ve svém listě Římanům píše: *„Duch svatý nám přichází na pomoc v naší slabosti."* (srov. Řím 8, 26) **Duch svatý nejen dává, ale i odnímá**. Dává to, co je pro nás dobré, a odnímá to, co pro nás dobré není. Mnohé v životě dokážeme zhodnotit až s odstupem času. Něco prožíváme jako nezdar, ztrátu a po určité době zjistíme, že nás to třeba před něčím uchránilo. **Bůh využívá našich pádů, aby se dotkl našeho srdce!** V pádech spatřujeme svou ubohost a více toužíme po oddanosti Bohu a po Jeho vedení. Radost naplňuje srdce, zatímco bolest ho posunuje blíže k poznání Boha.

Bůh může každou situaci v našem životě obrátit v dobro. A On touží to udělat! Mějme odvahu ztratit se v Jeho lásce. **Když se budeme ztrácet v Boží lásce, pak lidé, kteří nám ubližují, se budou ztrácet v naší lásce a v naší lásce spatří Boží lásku!** Kéž je naším štítem to, že smíme říkat s důvěrou: ***„Pán při mně stojí, nebudu se bát. Co mi může udělat člověk?"*** (Žid 13, 6)

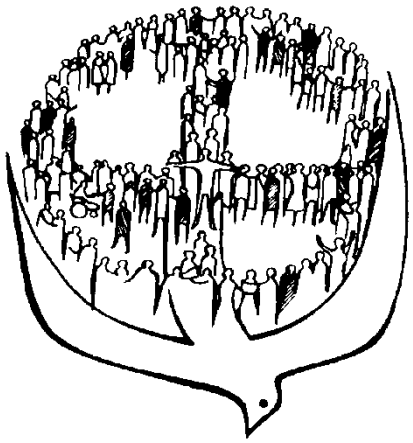
Pavlína Řehánková

Ohlédnutí za farním dnem

Stalo se již tradicí, že se na Slavnost Seslání Ducha Svatého ve skanzenu koná farní den. Co si vlastně o Letnicích připomínáme? Bůh posílá na zem svého Ducha, Ducha lásky, aby nás sjednocoval a působil v nás. Proto se i my radujeme, že můžeme být nositeli Kristovy lásky. Ten den, kdy došlo k Seslání Ducha Svatého, můžeme označit za vznik Církve jako společenství lidí patřící Kristu, kteří jsou povoláni k tomu, aby hlásali radostnou zvěst o Boží přítomnosti a jeho dobrotě do všech míst našeho běžného života.

Dnes nechci vyjmenovávat ty, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě a průběhu farního dne, neboť bych jistě někoho opomenul. Musel bych totiž zmínit každého, kdo se akce zúčastnil. Každý je totiž obdarován jinými dary, které neslouží výhradně pro náš vlastní prospěch, ale především pro službu druhým. Proto se někdo podílel na organizaci, zajištění nápojů, skákacího hradu, technické přípravě, smažení vajec, na obsluze; někdo přispěl svým zpěvem, hrou na hudební nástroje; jiný napekl výtečné domácí buchty, slané pečivo či donesl vajíčka do smaženice; další přispěl výrobou a prodejem drobných výrobků v rámci misijního obchůdku; někdo se věnoval malým dětem, jiný rozdával svou přítomností radost, úsměv, nadšení; někdo bavil druhé. To vše celkově utvářelo jedinečnou atmosféru. Všichni tito lidé vytvářeli společný obraz naší církevní obce.

Chtěl bych také poděkovat biřmovancům, kteří se zapojili do aktivit spojených se zábavou, soutěžemi a hrami pro děti a tak nad nimi zajistili dohled. Díky tomu si mohli rodiče na chvilku odpočinout. Biřmovanci totiž kromě přednášek s otcem Leslawem, setkání v menších skupinkách, kde se rozebírají témata, která by je mohla oslovit a zaujmout, mají navíc stanovené konkrétní úkoly, jejichž plnění je doporučené, nikoli povinné. Jsme rádi, že se k těmto úkolům staví zodpovědně, což potvrdila jejich hojná účast ve skanzenu, neboť poslední úkoly se týkaly právě farního dne: měli se aktivně zapojit v jeho průběhu, přinést něco dobrého na společný stůl a tím se podělit s ostatními a pozvat někoho, ať už kamaráda nebo člena rodiny na tuto akci. Mile nás překvapilo, že mezi těmi, které biřmovanci pozvali, byla kupříkladu i jedna jejich nevěřící a nepokřtěná kamarádka, která si odpoledne příjemně užila a odcházela mezi posledními. Ukazuje to na fakt, že jako společenství věřících lidí jsme otevřeni na přijetí druhých mezi nás.

Pro hodnocení farního dne jsem si vybral právě biřmovance, kteří se zúčastnili této akce poprvé a měli možnost formou anonymního krátkého dotazníku zhodnotit její průběh. Při otázce, co se jim nejvíce líbilo nebo je zaujalo, odpověděli: občerstvení (především buchty ☺), celková atmosféra, program a zábava, sbližování lidí, počet zúčastněných a jejich radost. V převážné většině se dále vyjádřili, že je pro ně důležité být součástí nějakého společenství s určitými zásadami, cíli a náplní a že mají potřebu někam patřit. Společenství v obecném pojetí pro ně znamená skupinu, ve které mohou budovat nová přátelství, získávat nové zážitky, možnosti a znalosti, utvářet pozitivní pohled na svět. Dále je pro ně společenství místem, kde mohou získat pocit bezpečí, jistoty, důvěry, podpory a radosti.

A proto se ptám, není právě naše farní rodina jako jedno velké společenství, které disponuje výše zmíněnými hodnotami ve spojení s živou vírou v Boha? Hodnotami, které můžeme nabídnout druhým lidem nejen v naší obci, lidem, kteří se od našeho milujícího a milosrdného Boha vzdálili nebo neměli možnost Jej doposud poznat v celé Jeho moci a slávě a mají potřebu také někam patřit, nalézt svou vlastní identitu…

Marek Blokeš

Modlit se za živé a mrtvé

Proč bychom se měli modlit za živé a mrtvé? Křesťanská víra nedělá rozdíly mezi živými a mrtvými. Bůh totiž není Bohem mrtvých, je Bohem živých. Pro Něj jsou všichni lidé živí. Věříme-li, že modlitba pomáhá živým lidem, proč bychom se neměli modlit i za mrtvé?

Život je jeden. Smrt není konec, ale jen stupeň v lidském osudu. A tento osud nekončí ve chvíli smrti. Láska, kterou vyjadřuje naše modlitba, tedy nemůže být marná. Kdyby totiž na zemi láska měla moc, a po smrti ji ztratila, bylo by to popření slov Bible a zkušenosti Církve, že láska je silnější než smrt, neboť Kristus ve své lásce k lidstvu smrt přemohl. O modlitbě za zemřelé hovoří již Bible Starého zákona: „Proto dal Juda Makabejský přinést smírnou oběť za mrtvé, aby jim byly odpuštěny hříchy." (2 Mak 12,46) **Je ale potřeba nepřehazovat pořadí. Mnoho lidí nechává sloužit mše svaté za své zemřelé: rodiče, prarodiče… A kde jsou ti živí?**

Má cenu modlit se za hříšníka? Svatí lidé poznávali, že mnozí hříšníci odmítali konat pokání a hledat cestu nápravy. Bylo jim těchto zatvrzelých hříšníků líto, začali se za ně modlit a vyprošovat jim milost pokání a návratu k Bohu. **Tak můžeme pomáhat druhým lidem, když za ně prosíme Pána.** O co prosíme za sebe, můžeme vyprošovat i druhým.

Především se máme modlit za ty, kteří nám jsou svěřeni a za něž jsme odpovědní. Máme prosit za ty, které máme rádi a také za ty, kdo aktuálně potřebují naše přímluvy, protože se ocitli v životní krizi.

Že nemáme v modlitbě myslet jen na sebe, ale je třeba pamatovat i na druhé, nás učí Pán Ježíš. I modlitba, kterou předal svým apoštolům, je sestavena tak, že se ji můžeme modlit společně a za sebe navzájem. Taková modlitba, při níž prosí více lidí, má i větší sílu, vždyť tehdy k Bohu nevolá jen jediný člověk, ale velký počet prosebníků: „Chléb, dej **nám** dnes, odpusť **nám**, neuveď **nás** v pokušení, zbav **nás** od zlého."

Pán Ježíš nás učí, že se máme modlit i za nepřátele a přát si jejich obrácení. „Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce." (Mt 5, 44-45)

Kromě vzácných přímluv světců **jsou Bohu milé i přímluvy starých, nemocných a trpících lidí.** Staří lidé si někdy myslí, že jsou zde na světě již zbyteční. Když poznají, že zde **mají velký úkol**, přimlouvat se za hříšníky, může se jim vrátit dobrý pocit, že mají svůj význam. Jednou na věčnosti poznáme, že třeba život nějaké staré babičky, která se celý den modlila za obrácení hříšníků, byl mnohem plodnější, než činnost kdejakého politika, ekonoma, novináře či sportovce.

Je také důležité, abychom ve svých modlitbách nezapomínali na zemřelé lidi. V přímluvných modlitbách ve mši svaté bývá i prosba za zemřelé. Někdo si u hrobu na zemřelé jen vzpomene, my se ale máme **za zemřelé modlit a vyprošovat jim**

tak nebe. Kéž tyto modlitby nejsou jen „sezónní dušičkovou záležitostí“, ale jsou skutkem duchovního milosrdenství, když budeme na zemřelé pamatovat co nejčastěji během roku.

Je třeba se také tázat: Až zemřu, bude tu někdo, kdo se za mě pomodlí? Ví naše děti a vnoučata, jak důležitá je modlitba za zemřelé nebo budu mít hrob plný květů, ale k Bohu se nevznese žádná prosba? Nebo ani modlitby ani květy? Zdalipak se i mně dostává dobrodiní modlitby od někoho, kdo si vzpomene a za mě Pána poprosí Pána?

Církev od svého počátku uctívala památku zemřelých, přimlouvala se za ně a přinášela eucharistickou oběť (mši svatou), aby očištěni mohli dosáhnout blaženého spojení s Bohem. Církev také doporučuje almužny, odpustky a kající skutky za zemřelé: *„Pojďme jim na pomoc a vzpomínejme na ně. Proč bychom měli pochybovat o tom, že naše obětní dary za mrtvé jim přinášejí nějakou útěchu? Neváhejme a pojďme na pomoc těm, kteří jsou mrtvi, a obětujme za ně své modlitby.“* (Jan Zlatoústý)

Zdá se, že **jako žijící máme určitou zodpovědnost za ty, kteří zemřeli a kteří za svého života buď nevěděli jak, nebo nechtěli Boha následovat.** Mnozí umírali plni sobectví, zášti a nevyřešených pozemských bitev. Nejspíš tedy nějak zůstávají svázáni se zemí. Jako křesťané máme určitou autoritu žádat odpuštění jejich hříchů a pochybení, aby mohli najít cestu k Bohu. Za zemřelé je možné modlit se osobně nebo přinášením eucharistické oběti při mši svaté.

Modlitba za zemřelé:

Bože, Pane živých i mrtvých,

smíme se na Tebe obracet s každou starostí.

Prosíme Tě za ty, kteří zemřeli a dosud nejsou plně spojeni s Tebou.

Zbav je vin a překážek, které jim stojí v cestě k Tobě.

Dej, ať brzy zakusí plné štěstí života s Tebou.

Amen.

Za společenství seniorů La vie Montante Magda Jurášková

Misijní prodej

Milí spolufarníci, u příležitosti farního dne o Slavnosti Seslání Ducha Svatého se stejně jako každý rok konal ve skanzenu misijní prodej. Děkujeme Vám všem, kteří jste se zastavili a zakoupením výrobků dětí z Klubka, školní družiny i našich dobrodinců jste podpořili misie v Paraguayi. Na misie bude odesláno 3. 625,- Kč.

Velké díky za Vaši štědrost.

Martina Jurášková

Důležitost a důstojnost slavení eucharistie

Slavení mše svaté je středem veškerého křesťanského života jak pro církev všeobecnou a místní, tak pro jednotlivé věřící. V ní je vrchol činnosti, kterou Bůh v Kristu posvěcuje svět. Ona je vrcholem bohopocty, kterou lidé prokazují Otci, klaníce se mu skrze Krista, Božího Syna, v Duchu Svatém. Nad to se v ní během roku připomínají tajemství vykoupení tak, že se do jisté míry zpřítomňují. Ostatní posvátné úkony a všechny skutky křesťanského života s ní souvisejí, vyplývají z ní a směřují k ní.

Proto záleží na tom, aby bylo slavení mše uspořádáno tak, aby z něho posvátní služebníci i věřící (mající na něm účast každý podle svého postavení) plně čerpali ty plody, pro jejichž získání Kristus Pán ustanovil eucharistickou oběť svého Těla a své Krve a jako památku svého utrpení a vzkříšení ji svěřil Církvi.

To se uskuteční, když bude celé slavení uspořádáno tak, aby navodilo vědomou, činnou a plnou účast věřících, totiž účast jejich těla i ducha naplněného vírou, nadějí a láskou. To si Církev přeje, to vyžaduje i samotná povaha slavení a křesťanský lid má k tomu mocí křtu právo i povinnost.

I když někdy chybí přítomnost věřících a jejich činná účast, jíž se jasněji projevuje společenská povaha slavení, drží si slavení Eucharistie vždy svou účinnost a důstojnost, poněvadž je to úkon Krista a Církve a kněz v něm naplňuje své hlavní poslání a vždy jedná pro spásu lidu. Proto se mu velmi doporučuje, aby eucharistickou oběť slavil podle možnosti i denně.

Poněvadž se slavení eucharistie (i celá liturgie) děje viditelnými znameními, jimiž se víra živí, posiluje a vyjadřuje, je třeba velmi pečlivě vybrat a uspořádat předložené způsoby slavení a prvky, které s ohledem na účastníky slavení a místní podmínky nejlépe přispějí k činné a plné účasti a budou odpovídat duchovním potřebám věřících.

Největší význam má slavení eucharistie ve společenství místní církve. Diecézní biskup je správce, podněcovatel a strážce celého liturgického života. Při slavení liturgie, kterému předsedá, zejména ovšem při slavení eucharistie, kterou slaví spolu s kněžími, jáhny a lidem, se projevuje tajemství církve. A proto má být slavení těchto mší vzorem pro celou diecézi.

Biskup má tedy mít na mysli, aby kněží, jáhni i věřící laikové vždy správně chápali pravý smysl liturgických obřadů a textů a aby tak byli vedeni k aktivnímu a užitek přinášejícímu slavení eucharistie. Za tím účelem je potřeba dávat pozor na to, aby se zvětšovala důstojnost bohoslužeb, k níž velmi přispívá krása posvátného místa, hudby a umění.

(Všeobecné pokyny k římskému misálu (Editio typica tertia 2002) – redakčně upraveno)

Za společenství podávajících svaté přijímání Michal Ballarin

Noc kostelů

Večer a v noci 10. června se v České republice, na Slovensku i v Rakousku, Německu, Estonsku, Lotyšsku a Nizozemí otevřou věřícím i nevěřícím brány kostelů. Stane se tak v rámci Noci kostelů, akce, kterou jsme v minulých letech pořádali i v naší farnosti. Mottem letošní Noci kostelů je verš z knihy Zjevení *„Jeho brány zůstanou ve dne otevřené, NOC tam už nebude.“* První noc kostelů se konala roku 2001 v Německu, u nás se první ročník uskutečnil v roce 2009. Jejím smyslem je oslovit, nabízet, ale nevnucovat, a tímto způsobem zprostředkovat návštěvníkům pozitivní zkušenost v souvislosti s církví.

Noc kostelů má poskytnout nevěřícím možnost nezávazného přiblížení se křesťanství, a to prostřednictvím otevření tohoto prostoru, prohlídek, koncertů, představení a výstav odehrávajících se v chrámech. Věřící pak mohou jednotlivé kostely poznat i jinak než „z lavice“. Nejde však pouze o kulturní vyžití, důležitou roli hraje i osobní kontakt, rozhovory a setkání se známými i neznámými. Každá farnost vytváří vlastní program. Jednotlivé položky programu na sebe většinou nenavazují, a tak je možné, aby si každý vybral, co ho zajímá a navštívil i více kostelů. Při vstupu do chrámu ani účasti na koncertě či prohlídce se nic neplatí, celá akce je zdarma.

Rodiny často vyjíždějí na výlety na hrady a zámky, jež jsou výjimečnými architektonickými díly. Totéž můžeme říct o chrámech, které navíc poskytují jedinečný prostor ke ztišení a rozjímání a během oné noci i program připravený a dostupný opravdu každému.

Nejbližšími chrámy, které zůstanou do půlnoci 10. června otevřeny, jsou kostel sv. Jana Křtitele a kostel sv. Markéty v Hlučíně, kostel sv. Mikuláše v Ludgeřovicích a chrám sv. Vavřince v Píšti a řada kostelů v Opavě i Ostravě. Seznam všech kostelů, programy a další informace najdete na stránkách www.nockostelu.cz

Hedvika Kramářová

Boží Tělo

Ve čtvrtek 26. května jsme mší svatou a průvodem společně oslavili Slavnost Těla a Krve Páně. Díky všem, kteří přišli a vyšli do ulic.

Zvláštní slova díků však patří těm, kteří se podíleli na přípravě a průběhu celé slavnosti: Sboru dobrovolných hasičů Bolatice za zajištění bezpečnosti provozu, za nesení baldachýnu i dlouhodobou spolupráci s farností a muzikantům pod vedením pana Jiřího Langra za hudební doprovod během průvodu. I letos, stejně jako každý rok, byly připraveny kaple. Za jejich výzdobu děkujeme rodině Osmančíkově, paní Aničce Vaškové, rodině Fusově, paní Marii Slivkové a všem, kteří vyzdobili své domovy. Dík patří i panu Pavlu Fusovi a dalším mužům, kteří zajistili dovoz a přípravu břízek. Chceme poděkovat i kostelníkům, akolytům, ministrantům, varhanici i všem farníkům za jejich přítomnost, kterou přispěli k důstojné oslavě této slavnosti.

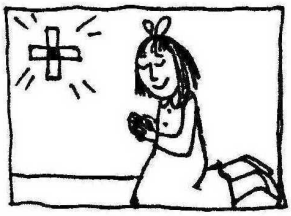
Modlitba – stránka pro děti

Každý den prožíváme něco nového. Z něčeho máme radost, z něčeho jsme smutní. Je dobře, když máme někoho, s kým si o tom můžeme povídat. Mluvíme o tom s tatínkem a maminkou a můžeme to říci i našemu Tatínkovi v nebi. Bůh naše modlitby slyší a rozumí nám!

KOUZELNÁ SLOVA POUŽÍVAJÍ LIDÉ, KDYŽ SE CHTĚJÍ K SOBĚ SLUŠNĚ CHOVAT. Víš, kdy se tahle slova používají?

STEJNÁ SLOVA POUŽÍVÁME, KDYŽ SE MODLÍME... Doplň chybějící slova modlitby.

Milý Bože,

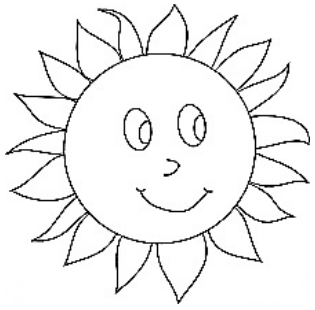
děkuji Ti za .....,

prosím Tě .....,

odpusť mi .....

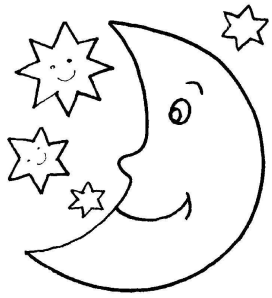
Amen.

www.deti.vira.cz

Budiž, Bože veleben, že je zase nový den.

Jako Otce mám tě rád, budu pěkně poslouchat.

Tento večer, milý Pane, srdce své ti odevzdáme.

Věříme, že domov náš od zlých věcí uhlídáš.

Celou církev – stánek svůj – od pohromy ochraňuj.

Informace

Setkání farních společenství:

Schola	každá neděle v 13:30
Ministranti	10. a 24.6. v 16:30
Podávající sv. přijímání	11.6. v 19:15
Společenství matek	6. a 20.6. v 19:00
Společenství seniorů	15.6. v 16:00
Farní klubko dětí	18.6. v 15:30

Návštěva nemocných:

Pá 3.6.	Družstevní, Sokolovská, Nádražní, Zahradní, Jasanová, 1. Máje, Hornická
Pá 1.7.	Příkopní, Luční, Slunečná, Polní, Květinová, Svobody, Souběžná, Hlučínská

Schůzky biřmovanců:

S o. Leslawem	**18:00**	pátek 17.6.
Ve skupinkách na faře	19:00	čtvrtek 2.6. / pátek 3.6. a čtvrtek 23.6. / pátek 24.6.

Adorace, pobožnosti:

1. čtvrtek v měsíci	2.6., po večerní mši svaté červnová pobožnost (bez litanií) spojená s adorací za nová kněžská, řeholní a misijní povolání
1. pátek v měsíci	3.6., tichá adorace a možnost sv. zpovědi od 17:00 do 17:45, pak společná modlitba litanií k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a svátostné požehnání; po mši svaté tichá adorace až do 20:00 hod.
3. pátek v měsíci	17.6., po večerní mši svaté červnová pobožnost (bez litanií) a následně Korunka k Božímu milosrdenství
3. sobota v měsíci	18.6., po večerní mši svaté adorace, ve které budeme odprošovat, děkovat a chválit Hospodina

Mše svaté:

Dětská mše svatá	12. a 26.6. ve 14:30
Mše sv. na Borové	čtvrtek 30.6. v 18:00, po ní návštěva borovských nemocných

Sbírky:

Měsíční na opravy	So 18. a Ne 19.6.
Na TV Noe	So 11. a Ne 12.6.

Během celého měsíce června budeme v naší farnosti ve všední dny po mši svaté prožívat tzv. **„červnové pobožnosti“** – tedy s výstavem Nejsvětější svátosti oltářní, modlitbou Litanií k Srdci Ježíšovu a tematicky zaměřeným čtením.

V pátek **10. června** se v některých okolních farnostech koná **Noc kostelů**.

V neděli **26. června** bude ve **14:30** sloužena dětská mše svatá obětovaná „Na poděkování za uplynulý školní rok“, zveme všechny děti a mládež školou povinné a jejich učitele.

Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů oslavíme ve středu 29. června mší svatou v 18:00. Pamatujme, že je to slavnost s doporučenou účastí na mši svaté.

V druhé polovině června se budou zapisovat úmysly mší svatých na 2. pololetí letošního roku. Datum bude upřesněno v ohláškách.

Úmysly mší svatých

Po	30. 5.	18:00	Za + Emilii Skácelovou, manžela a za živé rodiny
Út	31. 5.	06:30	Za naše farní společenství
Čt	2. 6.	18:00	Za + Josefa Hanzlíka k 1. výročí úmrtí
Pá	3. 6.	18:00	Za + Petra Paška, rodiče z obou stran a živé rodiny
So	4. 6.	11:00	***svatba:*** Iveta Drastíková a Zdeněk Pavlík
		18:00	Na poděkování Pánu Bohu za 70 let života, další Boží ochranu a za živé rodiny
Ne	5. 6.	08:30	Za + Maxmiliána Harasima, Valesku Fusovou, padlého manžela a živé rodiny
		14:30	Za + Helenu Vitáskovou, + rodiče Chlubovy a Vitáskovy a za živé rodiny
Po	6. 6.	18:00	Za + Adolfa Fojtíka, manželku, dcery, zetě a rodiče Bočkovy
Út	7. 6.	06:30	Za naše farní společenství
Čt	9. 6.	18:00	Za + Ervina Michalíka k 1. výročí úmrtí
Pá	10. 6.	18:00	Za + Josefa Schwana k 1. výročí úmrtí
So	11. 6.	11:00	***svatba:*** Kateřina Michalíková a Marek Kučera
		18:00	Za + Richarda Schiedka, bratra a rodiče z obou stran
Ne	12. 6.	08:30	Za + Josefa Švajdu, manželku, bratra, za rodiče Sněhotovy a za živou rodinu
		14:30	Za + Jiřího Běláka, otce a živé rodiny
Po	13. 6.	18:00	Za + Františka Otlíka k 1. výročí úmrtí
Út	14. 6.	06:30	Za naše farní společenství
Čt	16. 6.	18:00	Za + Andělu Uvarovou, manžela, rodiče Gargošovy a všechny jejich + děti
Pá	17. 6.	**17:00**	Za + Margarete Gwosdsikovou, za + rodiče a sourozence z obou stran
So	18. 6.	11:00	***svatba:*** Zuzana Seidlová a Tomáš Nabělek
		18:00	Za + Adélu Kretkovou, manžela a rodiče z obou stran
Ne	19. 6.	08:30	Za + Josefa Kupku, manželku, syna a dceru a za živé rodiny
		14:30	Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní a za + manžela
Po	20. 6.	18:00	Za + Ernu Ratajovou a manžela
Čt	23. 6.	18:00	Za živou rodinu s prosbou o Boží ochranu a za duše v očistci
Pá	24. 6.	18:00	Za + Hedviku Ratajovou k nedožitým 90. narozeninám, rodiče, manžela a syna
So	25. 6.	11:00	***svatba:*** Radka Schimetzková a David Bolacký
		18:00	Na poděkování Pánu Bohu za 70 let života a živé rodiny
Ne	26. 6.	08:30	Za + Marii Dudovou, manžela, dceru a za + rodinu Dudovu a Theuerovu
		14:30	Na poděkování za uplynulý školní rok a za Boží požehnání po dobu prázdnin
Po	27.6.	18:00	Za + Adolfa Návrata, manželku a Helenu Kupkovou
St	29.6.	**18:00**	Za naše farní společenství
Čt	30.6.	18:00	***Borová:*** Za padlého Pavla Dudu, manželku, rodiče z obou stran, padlé bratry a duše v očistci
Pá	1.7.	18:00	Za + Josefa Gargoše, rodiče a bratra
So	2.7.	18:00	Za + Hildu Lasákovou
Ne	3.7.	08:30	Za + Adelhaidu Hluchníkovou, + Konstantinu Sněhottovou a + vnuka Daniela
		14:30	*volný úmysl*

Omlouváme se za případné chyby ve jménech a úmyslech mší svatých.
Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

Vydává:	Římskokatolická farnost Bolatice, Svobody 13, 747 23 Bolatice		
Šéfredaktor:	Hedvika Kramářová	Náklad:	620 ks
Web:	www.farnost.bolatice.cz	Uzávěrka:	26. 6. 2016
Telefon:	731 625 635	Příští číslo:	3. 7. 2016
E-mail:	studanka@volny.cz rkf.bolatice@doo.cz	Evidenční číslo:	MK ČR E 14902